

С. П. Корінний

Київське вище військово-авіаційне інженерне училище

КИЇВСЬКЕ ВИЩЕ ВІЙСЬКОВЕ АВІАЦІЙНЕ ІНЖЕНЕРНЕ УЧИЛИЩЕ – вищий військовий навчальний заклад. Засн. 1941 як Київ. школа авіац. механіків, від 1948 – військ. авіац.-тех. училище, від 1951 – вище інж. радіотех. училище ВПС Рад. Армії (деякий час водночас здійснювало підготовку курсантів у Харкові), від 1956 – вище інж.-авіац. військ. училище ВПС, від 1973 – К. в. в. а. і. у. Осн. завдання: підготовка висококваліфіков. військ. інж. широкого профілю, здійснення військ.-наук. та н.-д. робіт для ВПС і реалізація їхніх результатів, надання допомоги військ. частинам й вищим та серед. військ. навч. закладам в освоєнні нової авіац. техніки. У його структурі діяли 4 факультети: електротех., електроенергет., інж., авіац. озброєння. У різний час в Училищі працювали Двічі Герой Радянського Союзу *А. Недбайло* (1968–83 – заступник нач.), Герої Рад. Союзу [О. Баленко](#), [Г. Голиков](#), В. Іванов, [Ф. Іотка](#), [О. Карпов](#), О. Кондрат (1958–68 – заступник нач.), [О. Корнєв](#), [М. Лановенко](#). Серед випускників – Герої Рад. Союзу [О. Кучеренко](#) й *В. Полупанов*. Від 1992 – Київ. інститут ВПС. 2000 Інститут розформовано, його підрозділи й матер.-тех. базу передано до складу факультету ВПС Нац. університету оборони України, військ. факультету Нац. авіац. університету, Наук. центру ВПС України, Держ. музею авіації (усі – Київ), Васильків. коледжу ВПС (Київ. обл.), Харків. інституту ВПС (нині Харків. університет Повітр. Сил).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Київське вище військове авіаційне інженерне училище / С. П. Корінний// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11255>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).